

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között.
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kézzel visszavonulnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasájos gámnod-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdászati, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

27. szám.

Brassó, Szombat, márczius 6-án.

II. évfolyam 1886.

A b é k e.

A bukaresti tárgyalások befejezvék. A keleti hatalmak képviselői aláírták a békeszerződést. Ezzel már most szent a béke Szerbia és Bulgária között; csak a nagyhatalmak szankciója van még hátra, az pedig kétségtelen.

Egyetlen cikkből áll az egész békeokmány. Ezen néhány sornyi írott malasztért folyt annyi vér, zavartatott meg Európa nyugalma. A bolgárok, Sándor fejedelem egy államcsínyal akarták kijátszani Európát, egy csapással akarta magát Bulgária és Keletrumélia urává tenni. Forrongásba hozta Európát, felzavarta újból a keleti kérdést; a nagyhatalmak Achilles-sarkát érintette ezzel.

A keleti kérdés Európa kulcsa. Annak alakulásától függ Európa belbékéje, nyugalma. A nagyhatalmak konferencia által vélték ki egyenliten a támadt differenciákat. A konferencia azonban eredménytelenül oszlott szét. — Oroszország ellenszenvvel viseltetett Sándor bolgár fejedelem ellen; azt a csapást mérte rá, melynél nagyobb morális csapás nem létezik: kicsapta hadseregéből, megfosztotta az orosz hadseregben viselt katonai rangjától. Ez ellenszenvvel szemben állott Anglia rokonszenve; míg az orosz kivonta katonáit Bulgáriából s eltöltötte azoknak a bolgár hadseregben való részvételt, azalatt Anglia pénzzel látta el Bulgáriát.

A konferencia tehetetlenségét tett váltotta fel a kis szerb királyság részéről. Milán király megünvén a nagyhatalmak habozását, ágyuval akarta kijelentetni azt, hogy Európa békéje nem gummilabda, melylyel Battenberg herceg kénye-kedve szerint játszhatik.

Szerbia hadat izent Bulgáriának, hogy megvédje Európa érdekeit. Szerbia exponálta magát a nagyhatalmakért; azt tette egyedül, mit ezeknek közösen kellett volna megtenni.

A szerb hadak győzedelmesen hatoltak be Bulgáriába, egyik területet a másik után hódították meg; már majd Szófia kapui előtt állottak, midőn Battenberg Sándor herceg szerepet cserélt. A szultán lábait elé vetette magát s mint hű vazallus, könyörgött pártfogásáért. — A ki még alig egy hónappal előbb csufosan, armánnyal reászedte hűbéres urát; a ki még alig egy hóval előbb engedetlenségét bizonyította be ura iránt, sőt uralmától akarta azt megfosztani, csonkítani az állam testét: az

most mint megtört bűnös kegyelemért esdeklett megsértett uránál.

Valóságos komédiának tetszett az egész. S e válságos helyzet közepette megfordult az orosz udvar is. Megengedte, hogy az orosz tisztek részt vehessenek a bolgár hadtervek készítésében. A haragos császár veszélyeztetve látta érdekeit Sándor fejedelem vesztében, illetve Szerbia győzelmében. És a ki röviddel ezelőtt követelte Sándor fejedelem letételét a fejedelmi trónról, a ki legmélyebb ellenszenvének adta irányában tanujelét, az most maga küld segítséget.

Ekkor megfordult a kocka. Szerbia nem volt kellőleg előkészítve háborúra, hisz nem is számított arra; kényszerűség hozta e helyzetbe. Élelmezés, közlekedés, betegápolás, felszerelés, mind hiányos volt a szerbeknél. A hadiszerencse a szerb táborból a bolgár táborba ment át. Lépten-nyomon vereséget szenvedtek a szerbek. És minden ily vereséggel nőtt a bolgár fejedelem gögje, fennhéjázó magatartása. Elfelejtve, hogy alig néhány nappal előbb tén- den állva könyörgött kegyelemért a szultán előtt, most ismét lóhátról kezdett vele beszélni. A szultán kinevezett biztosokat Keletruméliába, Sándor herceg nem egyezett bele. A szultán sürgette a békét Szerbiával; Sándor fejedelem azt felelte, hogy békéről csak akkor fog beszélni, ha ő szerb területen fogja látni magát. Egész Európa ellenszenvvel fordult el Bulgáriától, csak Anglia és Oroszország nem.

Végre szerb területre érkezett Sándor herceg. A harcziás, vitéz szerb katonaság nem volt képes legyőzni belső bajait. A tél zordonsága is hozzájárult a bajhoz.

Sándor herceg még akkor sem akart békéről hallani. Ekkor, már mintegy a legvégső perczben, Ausztria-Magyarország lépett közbe. Hatalma egész súlyával mondott vetot. Gróf Khevenhüller nagykövet vitte a fontos szerepet. Tulment megbízatása hatáskörén, de csak így tudott célzt érni. Figyelmeztette Sándor herceget, hogy vagy köt békét Szerbiával, vagy Ausztria-Magyarország katonai segítyt küld Szerbiának.

Ez nagy szó volt, ettől megszeppent kissé a makacs bolgár fejedelem. Tudta, hogy ily komoly hangú figyelmeztetésnek nem tenni eleget, annyit tesz, mint kitenni magát a végső

bukásnak, — Európát pedig általános forrongásnak.

A határozott fellépésnek megvolt a kívánt eredménye. A hadakozó felek fegyverszünetet kötöttek. Az ágyuszó elhalt, helyébe mindkét fél erősen fegyverkezett.

E közben valósággá vált Bulgária-Rumélia uniója. A szultán kinevezte Sándor fejedelemet Kelet-Rumélia kormányzójává. Ezzel meg lett oldva a gordiusi csomó. A szultánnak joga volt hozzá, ebben nem korlátozhatta senki. S ő megtette, Európa nem szólhatott bele.

Sándor fejedelem pedig elérte célját.

A fegyverszünet lejárában volt. Ha márczius elsejéig meg nem kötik a békét, ismét a háboru eshetőségének vagyunk kitéve.

Hosszu vajudas után a béke is megkötött. A jó viszony Szerbia s Bulgária között helyreállt. Európa békéje biztosítva van.

B e l f ö l d.

Országgyűlés. A képviselőházban a köztörvényjavaslat tárgyalása foly. — Sággy (mérsékelt) élesen megtámadta a kormány közigazgatási politikáját s kijelentette, hogy a maga részéről Grünwald elveit vallja. Földvári a tvjavaslat mellett szól. Szederkényi Bartha indítványát pártolja. Fackh interpellált a hatóságoknak a biztosító társaságok érdekében való beavatkozása tárgyában.

A kiegyezési tárgyalások. Tisza Kálmán miniszterelnök, gróf Szapáry pénzügyminiszter és gróf Széchenyi kereskedelmi miniszter — mint értesülünk, — ma Bécsbe mentek, hogy a vasárnap, 6 felsége elnöke alatt Bécsben tartandó közös miniszteri értekezleten résztvegyenek, a melynek tárgyát a függőben levő kiegyezési tárgyalások fogják képezni. Gróf Szapáry és gróf Széchenyi miniszterek már tegnap felmentek Bécsbe, miután az írásbeli tárgyalások semmi kilátást se nyújtottak eredményes befejezésre.

K ü l f ö l d.

A keleti válság.

Bukarest, márcz. 2. délelőtt. Egy ma reggel érkezett belgrádi sürgöny fölhatalmazza Mijatovicsot a békeszerződés aláírására a küldöttek által megállapított egyetlen czikk alapján.

Bukarest, márcz. 2. A békekonferencia ma este tartott ülésén Mijatovics azt indítványozta, hogy a békeokmány haladéktalanul adassék át egy kalligra-

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A három ruha.

— Mese. —

I.

Matakin királynak leánya egy reggel tüköre előtt állott, mialatt komornái szép, hosszú haját fésülték. A szép hercegnő csak tizenöt éves volt még s így csak gyermekes szeszély kifolyása volt, mely ezen felkiáltásra birta: „Valóban, én már férjhez mehetnék!” Kétségtelenül volt valami illetlen egy ily fiatal leány ezen óhajában, mert nevelőnője megmondá neki, hogy egy kisasszonynak, ha mindjárt hercegnő is, nem szabad így beszélnie.

Hulda tündér, a királyleány keresztanyja azonban nem neheztelt rá ezen naiv óhajáért. Jó tündér volt, ámbar néha-néha kissé maliciózus is. A szoba ajtója varázserővel megnyitott; ott volt a tündér, gyönyörűen öltözve, mosolygó arcvonásokkal s belépett. Hat kis négerfiu három legszebb szekrénykét vitt utána; a világ legszebb podgyász-szekrényei voltak ezek: az első művésziiesen dolgozott ezüsthől, a második tiszta aranyból s a harmadik egészen drágakövekből.

— Jó napot, kis keresztleányom!

— Jó napot, kedves keresztanyám!

— Tehát igaz, hogy te nem akarsz már többé gyermek lenni, hanem férjhez kívánnál menni?

— Igaz, hogy nem idegenkedném attól, ha oly herceget mutatnának be nekem, a mint én kívánom, a ki, hogy egy szóval fejezzem ki, hasonlítson ahhoz, ki álmaimban rendszeren megjelenik.

— Hát milyen az a herceg, kiről te álmodni szoktál?

— Oh, nem képzelhetni szebbet, mint ő!

— Legalább jellemezzed egy kevéssé.

— Mindenekelőtt a képzelhető legszebb pompával s legkitűnőbb izléssel van ruházva.

— Szépen öltözött királyfiak e vidéken nem is ritkák ám.

— Szép arcán oly üde ajkai vannak, melyek rózsabimbóhoz hasonlítanak.

— Szép szája hercegekben sincs hiány.

— Kék szemében oly mély, oly véghetetlen szelidség rejlik, hogy ha azokba béliénznek, két átlátszó saphiron keresztül vélik látni az eget.

— Hm! — mondá a tündér — ilyenemű hercegek már ritkábbak; sok fáradságodba kerülhet, míg ilyenre fogsz akadni. Szerencsédre én jó tündér vagyok s nem szeretnék téged azon veszélynek kitenni, hogy választásodat megbánjad. Legyen neked megengedve három frigyed kötni. Ritkaság volna, ha három férj között nem találnál egyet, kivel teljesen megelégednél.

— Hogyan? háromszor menjek férjhez? — kérde elpirulva a hercegnő.

— Természetesen megfelelő időközökben, — vélte a tündér. — Különben nem parancs, csak meg van engedve, hogy háromszor mehezz férjhez. Semmi sem akadályoz abban, hogy, ha meg vagy férjeddél elégedve, mellette is maradj. De legyen azért három kísérlet megengedve neked, s ép annak hoztam ezt a három szekrénykét. Az ezüsthől egy fehér atlasz-ruha van csipkével, melyet első esküvődre fogsz felvenni; az arany szekrénykében egy színre a naphoz s csillagokhoz hasonló ruha van, melyet akkor fogsz felvenni, ha második férjedet akarod meghódítani; a harmadik s legszebb lakodalmi ruha az utolsó szekrénykében van, a mely teljesen gyémántból való.

II.

Rövid idő múlva Golkonda királynak unokája érkezett a matakini udvarhoz, hogy a világhírű szépségű királyleány kezét megkérje. Soha sem láttak még oly pompával öltözött herceget, minő ez volt. Hőféher atlasz s musselinből való gyöngyhímzések diszítették öltönyét, a rubinok s egyéb ékkövek csak úgy ragyogtak rajta, mint a lángok. Az ezen fény által elvakított hercegnő nem vonakodott s hozzament a golkondai király unokájához.

Kivette az ezüsthől a fehér atlasz- s csipkeöltönyt s örömmel vette azt magára az esküvőn.

Azonban csakhamar észrevette, hogy a szép ruhák nem bírnak oly előnyökkel, melyek más hiányo-

fusnak a román kormány képviselője kijelenté, hogy már be is szerezte az erre szükséges pergament, mit a konferencia köszönettel fogadott. A kaligrafusnak holnap reggelig el kell készülnie. Holnap d. e. 11 órakor fogják a békeokmányt aláírni s a konferencia titkárai nyomban elutaznak Belgrád, Szófia és Konstantinápolyba, hogy az okmányt uralkodókkal aláírassák.

Bukarest, márcz. 2. Mijatovics Garasanin miniszterelnöktől táviratot kapott, mely szerint a szerb kormány elfogadja a Törökország által ujabban indított békeczikkelyt. Madzsid pasa és Geschoff hasonló értelmű utasításokat kaptak a kormányaiktól. Most már csak materiális nehézségek gátolják, hogy a béke még ma aláírassék és bizonyosnak tartják, hogy az aláírás holnap megtörténik.

Páris, márcz. 2. A minisztertanácsban Freycinet kormányelnök megerősíté azt a hirt, hogy Szerbia és Bulgária közt megegyezés jött létre a békekötés iránt.

Belgrád, márcz. 3. A szerb meghatalmazott táviratilag jelenti, hogy a béke Bukarestben aláíratott.

Res saxonicae.

„A kétnyelvűség az iskolában” című cikk semmit sem tartalmaz, a mit reprodukálnunk érdemes volna. Legfeljebb azt, hogy finom modorban megmondja, hogy az 1879. június 29-én kiadott tanterv szerzője a tudományt nem ette kanallal. Az egész cikk német tanügyi kapacitásoknak idézete. A mi önálló, az szidás.

Van azonban ugyanezen számban valami csiklandósabb dolog. Lefordítjuk szószerint.

„A fővárosi lapok felemlítik a belügyminiszternek az idegen színek tilalmára vonatkozó rendeletét s azzal indokolják azt, hogy Brassóban s valószínűleg Erdély más városaiban is, a szász és román tanulók állítólag „idegen” lobogókkal s „idegenféle” kokárdák s övek viselésével tüntetnek. Nem tudjuk, minő denuncziás hazugságán alapszik a fővárosi lapok ezen állítása, ámbar sejtethetjük is. Azt azonban tudjuk, hogy Brassóban a szász tanulók sem „idegen” zászlókat, sem „idegenféle” kokárdákat s öveket nem viselnek. A román tanulóktól sem láttunk eddig ilyesfélét. Ama közlésnek bizonyára az a célja, hogy ezen ellenséges s indokolatlan intézkedésnek, habár csak feltalált alapot is, szolgáltasson. Hogy azonban egy románnak bármilyen öv viselése is eltiltható volna, azt vitátjuk. Tudomásunk szerint civilizált országokban csak fegyvereknek szokás határozott öltözetet előírni. Minden szabad ember azonban öltözködhetik, a mint szereti s kedve tartja. Ép oly kevésbé lesz egy magyar miniszternek joga, előírni egy egyletnek, mily színeket s címereket válaszson magának jelvényül. Minden állítólagos demonstrációról szóló brassói jelentés azonban hazugság.”

Hogy a „Kr. Ztg.” redakciójának az a „denunciáns” szó úgy a szívére nőtt, mert minden alkalommal csak azt használja, az bizonyára semmi más nem bizonyít, mint azt, hogy ők akárhova tekintsenek, mindenütt csak tükröt látnak s abban magokat. Ily körülmények között tehát nem csoda, ha ők minden alkalommal, akár helyén van, akár nem, denuncziánsokról beszélnek. Hisz a német is azt tartja: „Wie der Schelm ist, so denkt er.”

Bizony itt semmi denuncziálásról szó sincs. Csak a budapesti lapok egy kis tévedéséről. Ők azt olvasták s épen a mi lapunkban, melyet a Kr. úgy szeret, hogy Brassóban a szász deákok szász színekkel ékített sapkákat, a románok azonkívül még öveket is viselnek. Másrészt a majálisok stb. ünnepélyes alkalmakkor a szász és román zászlókat tűzik ki, holott a magyart mellőzik. Ezt értették a budapesti lapok úgy, mintha jelenleg tennék azt a deákok. Egészen nincsenek ugyan tévedésben a fővárosi lapok.

Akárhogy tagadja is a Kr., akkor — szeliden szólva — füllent, ha azt mondja, hogy a szász deákok nem viselnek szász színekkel ékelt sapkákat s a románok ezenkívül romániai színű öveket is. Mondhatja ezt a fővárosiaknak, kiknek nincs alkalmuk arról meggyőződni, de nekünk nem. Mi naponként látjuk. Arra sem íratott az, hogy ama „ellenséges és indokolatlan intézkedésnek, habár feltalált alapot is szolgáltatassanak.” Nem volt arra szükség. Volt s van annak elég alapja. Tisza rendeletei nem szorultak arra, hogy Brassóból kerítsenek azoknak alapot. A sok furesaság között van ezekben a maliciozus sorokban néhány még furesább. A „fremde” s „fremdartigen” szókat idézet közé teszi a Kr. Vajjon miért? Hát ő csakugyan azt hinné, hogy a szász s román királyság színei nem volnának idegen színek Magyarországon? Ha ezt komolyan hiszi, úgy csak sajnálhatjuk őt. Ez esetben tanácsolnánk neki valamit, hogy hova menjen. De mégis várunk még vele.

Eltítható-e a románoknak Románia színeiből álló övek viselése és ép úgy van-e „egy magyar miniszternek joga,” egyletnek megszabni, minő jelvényeket, illetve színeket s címereket használjanak? — arról vele nem disputálunk sokat.

A kiadott rendelet megfelel helyettünk. Mi azt hisszük eltiltható, a mint tényleg el is van tiltva, bárhogy is keresgéljen ellenokokat a Kr. az ő tudománya tömkelegében. Abban már igaza van, hogy a kormány nem parancsolhatja meg, minő jelvényeket használjon valaki. Hanem elfelejti azt, hogy igenis van joga eltiltani, minőket nem szabad használni. Ez ellen azután apellálhatnak akár ő felségéhez, mint Diamandi Manole uraság ajánlatára Brassó város képviselője elhatározta az ipari-iskolák ügyében.

De furesa azután az is, hogy különösen hangsúlyozza azt a kitételel, magyar kormány, — elfeledve azt, hogy ez egyszersmind a szászok és románok fölött álló kormány is, a mely bizony — ha kényszerítik reá — tehet még olyanokat is, melyek önöknek még kevésbé fognak tetszeni.

Kár azért olajat önteni a tűzre. A törvény megvan, a kormány végrehajtja ezt, rendelkezik annak alapján s minden honpolgárnak kötelessége magát annak feltétlenül alávetni. Ép ez ért kár ám a fővárosi lapoknak a hírek rovatában megemlített apróságára oly szenvedélyes, durva hangon felelni, — volna annak tisztességesebb módja. A ki olvassa a Kr. replikáját, az bizonyára azt hinné, hogy nem hagytak a nemzetiségeken egy hajszálnyit becsületet sem. Pedig dehogy. Az egész, a mit a „Pesti Napló” s utána a többi lap közölt szószerint ennyi:

„Brassóban s valószínűleg más erdélyi városokban is, különösen a szász és román tanulók idegen zászlókkal s idegen színű kokárdák és övek viselésével tüntetnek. A belügyminiszter ennek folytán

elrendelte, hogy csakis magyar lobogó s magyar jelvények használata engedtetik meg; az ez ellen vétők 15 napi fogsággal s 100 forint bírsággal sújtatnak. E helyes rendeletet különösen a román izgató lapok támadják.”

Ennyiből áll az egész. A „P. N.” dicséri az eljárást. Pedig nem hive Tiszának s mégis őt terheli a vád, hogy Tisza rendeletét indokolni akarta.

Elégge indokolja — uraim — a faktum. Dacára a rendeletnek, a sapkákon s öveken még mindig ott vannak a színek, sőt a román tanulók egy része azokat ujabban gyászfállyal borította be. Ezekről sem volna tudomása a Kr.-nek? . . . Mi sőt még azt is tudjuk, hogy a román iskolák igazgatósága már múlt vasárnap kiadta volna a rendelet a szalagoknak a sapkákról való levételére. Az eredmény? . . .

Kiábrándító.

Elmélkedések nemzetiségeinkről.

(Folytatás.)

Nem lesz érdektelen, ha ezek előrebocsátása után bemutatjuk egy általunk igen tisztelt, józan gondolkodású, vidékünkbeli szász lelkész egy-két magvas beszédét. Bár minden szász pap így beszélne népéhez, — nem volnának nemzetiségi surlódások. De beszéljen maga a lelkész. Ime az

első beszéd.

Kedves keresztény hallgatóság, tisztelt atyámfiai!

„Örizzedjete a hamis prófétáktól, kik bizony bárány bőrből jönnek hozzátok, de belül ordas farkasok.” mondá Máté evangélista.

Tartózkodtam, míg lehetett, e szent helyről egy dologhoz hozzá szólni, — mi szeretett hazánk kisebb nemzetiségeit s ezek közt miénket is nagyobb izgatottságban tartja, mint a minőt a közjó és a nép különféle érdekei hátrányok nélkül elviselhetnek. Érttem az ugynevezett nemzetiségi politikát, mely hamis czég alatt a gyermeket a születtől, barátot a barátától s egyik népfajt a másiktól elidegenítván, legfőkébb egy harmadik malmára hajtja a vizet, ki egyikünknek sem barátja.

De fájdalommal kelle egy idő óta tapasztalnom, hogy már köztünk is lappang a báránybőrbe bujt farkas és nyájamban már kárt is okozott; s így most már lelkipásztori szent tisztem parancsolja, hogy az uristen által reám bízott községet, még nem késő, a divatos kór pusztításától megóvjam.

Tisztelt hallgatók! Fizikai bajok teremtik meg a társadalmat. Éhség csinál vadászt, pásztort és szántóvető embereket, rablók és ellenséges támadások előidézik a még szorosabb egyesülést körülbelül úgy, miként a félelem birkákat, szarvasmarhát, kecskéket és sértést összebuvásra ösztönöz. A társadalom bajai teremtik meg az államot, mely a természet némely egyenlőtlenségeit kiegyenlítván, az egyenlőtlenségtől el nem választható ököljogot beszünteti. Az állam szükségleteinek kifolyása a társadalom, romlottságunk következtetése pedig az állam és kormány; ezek nyújtanak szabadságot s biztonságot. S miután az általános erkölcsi állapotok soha sem teszik a kormányokat nélkülözhetővé; az állam mindig fog hasonlítani Nőé barmájához: sok állat, kevés ember.

Az egyes ember az előtte gyakran megfoghatlan természettel, az állatokkal és az állatias emberekkel szemben gyenge és tehetetlen Szeretne ugyan szabad

kat pótolhatnának. Ha férje reggelként hálóköntösében volt, épséggel nem hasonlított ama hercegre, kit ő álmaiban látott. Hol voltak az üde, fiatal ajkak, a szép szemek, oly mélyek, oly szendék, mint az ég? . . .

Mind szomorubb s szomorubb lett; egész napon átszobájában maradt éssirt, úgy hogy nagy önuralmába került szomorúságot és gyászt színlelni azon a napon, midőn értesítették, hogy férje, ki nagy vadász volt, egy oroszán által a hegyekben szétmarcangoltatott.

III.

Miután hat hónapon át gyászt viselt, eszébe jutott, hogy ő nem kénytelen örökre özvegynek maradni, s valóban nagyon kellemes érzést fedezett föl szívében, midőn egy napon udvarán egy a többiek közül kiváló lovagot pillantott meg. Ez a nemes lovag nemcsak felette diszesen volt öltözve, hanem üde arccal s oly rózsás ajakkal bírt, hogy azok egy a harmat által megnedvesített rózsához hasonlítottak.

A hercegnő magánkívül volt örömeiben, midőn értesült, hogy a lovag el akarná őt venni s azonnal beleegyezését is adta az új frigyhez. Kivette a nap s csillagok színéhez hasonló ruhát az aranyos szekrényéből s a szertartáshoz bájolóan, elragadtatólag öltözködött fel.

Azonban csakhamar azon tudatra jött, hogy nem elég szép ruhákkal s üde virágokhoz hasonló ajakkal bírni, hogy egy oly igavonnyal bíró hercegnőt, mint

ő, kielégíteni lehessen. Nem! ez a férj sem hasonlított álomképéhez.

Borzasztó szerencsétlen volt; éjjel nappal haragos volt, úgy hogy erőlködni kellett, nehogy könyek között nevéssen, midőn egy napon értésére hozták, hogy a kalandokat igen kedvelő lovag egy elvarázsolt erdőben valami vad bűvész által megöletett.

IV.

Egy teljes év múlt el ezután, míg a hercegnő harmadik házasságra gondolt. Két első férjében oly igen szomorú tapasztalatokat szerzett, hogy nem egy könnyen gondolható harmadik házasságra. Azt hitte, hogy soha sem fogja megtalálni azt a férjet, kit ő álmaiban látott, s ezért buskomorságba esett.

Azonban midőn egy este a királyi parkban sétált, az alkonyaton át egy fiatal férfit látott közeledni, kihez szépségben más férfi nem volt hasonlítható. Vajjon csakugyan halandó, vagy egy a paradicsomból leszállott angyal volt-e? Csillagfénybe látszott öltözve lenni; szája egy szép rózsához hasonlított, oly rózsához, melyet földi kertben találni nem lehet, s midőn egészen közel volt hozzá, szemeiben oly mély, oly végtelen szerénység volt, hogy ő két átlátszó saphiron át vélte a kék eget láthatni. Ez volt a férj, a kiről álmodott; s midőn a férfi oly hanggal, mint mikor az esti szellő egy patak felett susog, így szólt: „Szép hercegnő, akarsz-e nőm lenni?” — oly édes bágyadság vett erőt rajta, hogy boldogságában meghalni vélte.

A nász napján feinyította a harmadik, gyémántos szekrénykét, hogy elővegye a legszebb menyasszonyi ruhát

Ez azonban különös ruha volt. Egyáltalában nem volt ruha, hanem — halotti takaró.

Ekkor sirásra fakadt a hercegnő, mert tudta, hogy meg kell halnia. Hirtelen rosszullettől megrohanva, még az éj beállta előtt kilehelte lelkét. Ama halotti takaróba burkolták, elhelyezték a gyémántos szekrénykébe, — mert egy embernek sincs megadva, hogy álma valóslását láthassa, s nem ezen a földön választhatnak szép hercegnők oly hercegeket, kik nemcsak szép öltözetekkel, hanem virágokhoz hasonló ajakkal is bírnak s szemekkel, melyekben az ég kékje fénylik.

(Mendes után.)

Apróságok.

Az optikusnál.

— Mivel szolgálhatok?

— Szeretném egyszer Budapestet madártávlatból megtekinteni. Kaphatok önnél ilyet?

Gyöngéd figyelem.

A bázei nagy templomban minden esküvő előtt betakarják az oltárképet. Mert ennek fehrata így hangzik: „Uram, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.”

lenni; de mit használ neki oly jog, melylyel nem tud élni? Keres tehát a társadalomban menedéket, lemondván néhány természeti jogról, ez által nagyobb előnyöket elérve. De itt meg vannak emberek, kik szeretnek tulkapkodni, mint például köztünk és román testvéreink közt is, — s ezek ellen csak az állam tud megóvni, a törvények és a törvény őre.

Valódi szabadság csak társadalomban állhat fenn a törvények szentesítése mellett, valamint a társadalom csak az állam kényszer törvénye alatt.

A társadalmi szerződés első czikkelye 'szükségképpen a természeti állapot egyenlőségét eltörli, figyelembe nem vévén, ha vajjon egyes tagoknak vagy csoportoknak, avagy ezek őseinek bölcsőjét a teutoburgi erdőben, Brandenburg sívár homokján, Flandriában, avagy a Balkán félsziget valamely zugában ringatták-e valaha? A grammatika alapján nem lehet életképes országokat teremteni!

Ha egy hajótörésnél két ember ugyanazon de székát megragadja, a mely épen csak egy ember felvételére elégséges: nem az istetelennek, de a jámbornak sem, a mely úgy is az egekbe jut, hanem a gyengébbnek kell vízbe vesznie. Ennek vannak kitéve oly elszigetelt néptörzsek, melyek az állam többségével szemben nyelvi vagy nemzetiségi tekintetből az általános jogi viszonyokból eltérő, az állam érdekeivel ellentétes jogi igényeket támasztanak; tehát elszakadási szándékot táplálnak.

A czéltudatos alkotmányos kormány emeli az ország tekintélyét; az állami élet az erők szabad mozgása által bizonyára többet nyer, mint az általunk is támogatott abszolutizmus idejében uralgott szenvedőlegesen engedelmesség mellett. A fejedelem nem tekinti magát czélnak, hanem a népboldogítás legfőbb előmozdítójának. Az uralkodó nemzet tanulja úgy magát, mint a kisebb nemzetiségeket is a mennyire ezek ezt neki meg nem nehezítik, — becsülni; mi által állam és fejedelem egyaránt nyer.

A tudat, hogy a terhek megszavazásához mi magunk is — szabadon választott képviselők által, hozzájárulunk, a reánk háruló részt könnyíti.

De hiába! az emberek örökké panaszkodnak a kormányra épügy, mint az időjárásra: egyiket nyomja a nagy hőség; a másik eső után soványog; a harmadik egy pár heti szárazságot óhajt stb.; de a természet egyre sem hajt, nyugodtan folytatja nagy útját; — mintegy kijelölve az irányt, melyet egy bölcs kormánynak követni kell.

A francia-német háboru óta nagyon divik nálunk szászoknál a nagy német kultusz; áldozatul hoztuk ennek jámbor munkás népünk békéjét s nemzetiségünk békéjét s nemzetiségünk jó hírnevét, s mit nyertünk vele? A német fajok között, — mik ellen Európa többi nemzetei — joggal-e vagy nem? azt nem kutatom — a legnagyobb ellenszenvvel viseltetnek, minket szászokat tartanak a legmegérthetlenebb és a legkérgesebb népnek! És mi magunk szolgáltunk e balvéleménynek napról-napra új tápot. Vagy rend van-e, hogy eme gyermekes rjongásunk miatt, vagy ennek folytán valódi hazánk iránt tartozó morális kötelességeket nem teljesítve, vele szemben ellenséges, vétkez magaviseletet tanusítunk?

Ne higyük ám, hogy ha mi szemet hunyva, a történeteket látni nem akarjuk, akkor az egész világ sem látja!

Már mindenkünknek elég ideje volt arra, hogy egyszer már beláthassa, miszerint daczára a sok tenta áldozatnak, mit eddig oly nagy tüntető zajjal hoztak a mi nevezetes és névtelen héroszaink, és daczára a német „Schulverein“ kétes értékű pártfogásának, mi Németországból, melynek saját nagyobb bajai elég gondot okoznak, bár mi tekintetben is, mit sem várhatunk. Ez oly meggyőződés, mely elég alkalmas arra, hogy minket előítéleteinkből és ábrándainktól meggyógyíthatna.

(Folytatása következik.)

Vakmerő betörés.

Városunk lakosságát egy vakmerő betörés tartja izgatottságban, mely f. hó 4-ikéről 5-ikére virradó éjjelen az általános nyugdíjintézet kárára történt.

A tolvajok szakértők voltak, különben nem vehették volna vakmerő tettüket oly ügyességgel.

Az esetről tudósítók, a ki a hely szinén járt, következőket jelenti: A nyugdíjintézet új épületének a Klastrom-utca felé néző első emeletén van a nyugdíjintézet pénztára elhelyezve. Az irodába a klastrom utcából vezet fel egy kapu s teljesen külön lépcső, melyen más fel nem jár, csak az, kinek az intézetben dolga van. Ezen helyiségbe hatoltak be 4-éről—5-ikére virradó éjjelen ismeretlen tettesek. A rablók többen s ha nem is mindnyájan, de részben szakértők, kassák dolgában jártasak voltak. Tettüket nagy vakmerőséggel hajtották végre. A betörés utja a klastrom

utezai kapun indult ki. A főkapun nem találtatott az erőszaknak semmi nyoma, ép úgy az első emeleten lévő előszobába vezető ajtón sem, a melyeket a tettesek álkulcsokkal igen ügyesen és észrevétlen zártak fel. Sokkal nehezebben ment az utezúra néző irodai szoba ajtajának felzárása. Ezen kétszárnyu ajtón Wertheim féle lakat volt. A meglévő nyomok után ítélve, ezen ajtót csak nagy erőfeszítéssel sikerült felnyitni. A zárt lefeszítették, a mely tényleg az ajtó lábánál a földön találtatott.

Benn a szobában semmi különös rendetlenség nyomain nem látszottak. A nagy Wertheim kassa, illetve a tisztviselők részére fenntartott hely, korlattal van elválasztva. Minden rendben volt, csak a pénztár előtt nagy halom hamu s szétszórott értékpapírok jeleztek a megtörtént rablást. Még a szőnyegek is teljesen rendben voltak. A rablók a Wertheim szekrény ajtaja jobb szárnyának külső vasfalát felvagták s széthúzták, úgy hogy az vastábla reczésen van szakítva. Ez által a hamu kihullott. Így azután hátranyomták a zár reteszeit, miáltal a kassa mindkét ajtószárnya felnyílt.

Ekkor a kassa felső részén lévő tressor vasajtóját hasonló módon kifúrták — mert a zárral nem bírtak — kiszedték abból az értékpapírokat, takarékpénztári könyveket, melyeket érintetlenül hagyva, a földön rendetlenül elszórtak, — majd hat ezer frt. készpénzt találtak, a melyet elvittek. Minden készpénzt — összesen 6000 frtot — magukkal vitték, csak egy frt. s néhány kr. rézpénzt hagytak meg, melyet ugyan kivettek a pénztárból, letettek egy íróasztalra s ott is hagytak.

A tetteseknek igen jól kellett érteni az ily kassához s mindenesetre hosszabb ideig kellett ott dolgozni, mert a véghezvitt munka sok időt igényelhetett.

A padló olajos — t. i. a pénztár előtt — a mi a mellett bizonyít, hogy olajjal dolgoztak, nehogy az eszközök a vágás és szúrás által zajt idézzenek elő. A kassa egész ajtószárnya össze van zúzva s látszólag az első feszítés következménye.

A legkülönösebb a dologban az, hogy közvetlenül a nyugdíjintézet alatt van a Dechsler-féle kávéház, melyben kora reggelig folyt a mulatozás. Több helybeli megbízható egyén vallomása szerint ők láttak éjjel 11 órakor — midőn a kávéházból eltávoztak — világosságot az irodában. Azon hiszemben azonban, hogy hónap eleje lévén, a tisztviselők a havi zárlaton dolgoznak, mi rosszat sem sejtve, tovább mentek.

Egy másik tudósítók szerint az udvarról egy kis ablak vezet fel a nyugdíjintézet lépcsőházába. Ezen kis ablak falán lábnyomok vannak s azonkívül leütött vakolat is, úgy hogy nem lehetetlen miszerint a tettesek ezen az ablakon mentek volna be. Az ablak azonban reggel zárva s érintetlenül találtatott.

Az esetet Strehlitz Jakab szolga vette észre, midőn az irodába ment. Rögtön jelentést tett a városkapitányságnál és csendőrségnél az esetről. Kilencz óra előtt megjelent a helyszínen Seymann csendőrségi főhadnagy, alaposan körültekintve. Kilencz óra után érkezett oda a városkapitányságtól a teljes tisztikar és ezenkívül Kenyeres Adolf kir. ügyész a helyszíni szemle felvételére.

A helyet óriási néptömeg lepte el. Csak úgy hemzsegett fel a közönség az irodába, hogy megsejlelje a helyet.

A rendőrség s csendőrség rögtön megindította a nyomozatot.

Ujabb jelentés szerint a kár 3127 frt 37 kr. — A tettesek a helyszínen egy zsebóra üvegének felét hagyták s egy papírszeletet, melyen „Mannesmann A.“ czég Remscheidből (Westphalen) czime volt nyomatva. A postán tett kérdezősködés alapján kitűnt, hogy Remscheidből érkeztek ugyan nemrég különféle vas- és aczéleszközök az gyárból Brassóba, de nevezett cégétől nem.

Nagy szerencse, hogy a tett nem néhány nappal előbb követtetett el, mert akkor a kasszában 89000 frt készpénz volt.

Ez a tényálladék. Vajjon városatyáink még ezek után sem akarnak a rendőrség szaporítására gondolni?!

Helyi és vidéki hírek.

Brassómegeye közigazgatási bizottságának márczius havi ülése nem fog — mint rendszeren a hó második hétfőjén — megtartatni, hanem elhalasztatott, a főispán ur távol van, az alispán ur pedig mint a sorozások polgári elnöke van hivatalosan elfoglalva.

Sorozások. A megyében az ideifősorozások f. hó 5-én kezdődtek az alsóvidéki járásban. A sorozó bizottság polgári elnöke Roll Gyula kir. tanácsos alispán.

Öngyilkosság. Hőltövény községében f. hó 2-án mint onnan értesülünk egy szász nemzetiségi

asztalos inas felakasztotta magát. Végzetes tettének okát eddig nem sikerült még kipuhatolni.

Baleset. Idevaló napszámos özvegy Pataki Páraskiva tegnapelőtt délkor az ó-brassói klastrom-utczában zajzoni Sipos Mártonné szül. Rab Sára szekere által legázoltatván, jobb lába eltörtött, a minek következtében, mint életveszélyes beteg, a városi kórházban van elhelyezve. A háromfogatu szekeret Sipos Mártonné maga hajtotta.

Tűz. Mint Földvárról értesítik lapunkat ott, f. hó 3-án este tűz támadt, mely hosszabb ideig tartott. A tűz sok kárt okozott, de hogy még nagyobb dimenziókat nem öltött, a derek tűzoltóságnak köszönhető.

Gyermekből. Az évenként megtartatni szokott gyermekből, ma, szombaton, fog a vígadó termeiben megtartatni. A kisderek után a nagyok fognak Terpsychorenak hódolni.

Aranyrablás. Zalathnán Hétfőre virradó éjjel nagy rablás történt. Az eset a következő: vasárnapról hétfőre virradóra éjjel, számos tagból álló rablóbanda hatolt a vulkoki bánya igazgatósági épületébe, hol Dieterlin igazgató és két éjjeli őr tartózkodott. Az igazgató revolverrel védelmezte magát a rablók ellen, de természetesen hasztalan küzdött a tulerő ellen. A rablók az igazgatót magukkal vitték, miután 32 kilogramm aranyat és az egész pénztári készletet elrabolták. A két éjjeli őrt eltűnt. A szerencsétlen igazgatót tegnap délből találták fel a Valea Albalan sulyosan megsérült állapotban, úgy hogy nem igen biznak felépülésében.

Postalopás. Bécsből távirják, hogy az aspangyi pályaudvarba menő postakocsiból négy pénzeszacskó 6000 frt. tartalommal eddig még föl nem deríthető módon eltűnt. Kirchmeier postaszolgát, ki a kocsit kísérte, letartóztatták.

Vihar Amerikában. New-yorkból február 26-ról jelentik, hogy az Egyesült-Államoknak az oceán melletti északi részén két napig tartó akkora vihar dühöngött, a milyent 10 év óta nem láttak. A vihar igen sok embert ölt meg, az okozott kár óriási.

Strike. Nápolyban és Foggiában körülbelül 1000 vasuti munkás szüntette be a munkát. Többeket közülök elfogták.

Mérget áruló kofa. Temesvárról jelentik, hogy Délmagyarország szerb és román lakosai közt egy idő óta oly gyakoriak a boszúból és öngyilkossági szándékból származó mérgezési esetek, hogy a hatóságok jónak látták kutatni, honnét kerül elő a mérge? A vizsgáladások arra az eredményre vezettek, hogy a mérget, még pedig arzenikumot, egy Fema Ljubisavlevics nevű kofa gyümölcsös kosarának szalmájába rejtve szokta a pancsovai helivásárra vinni s ott a parasztság szíjnyaknak eladni. Egy matróz, ki Zimonyban, s egy zenésznő, ki Pancsován mérgezte meg magát, a nevezett kofától kapták a mérget.

Üzleti szemle. Lapunk minden szombati száma ezentul Zikeli Henrik kereskedő ur jelentése alapján rendes üzleti jelentést fog hozni a helybeli piaci viszonyokról. Azt hisszük, ezzel is jó szolgálatot teszünk különösen a t. gazdaközönségnek.

Törvénytörési csarnok. A brassói királyi törvénytörésnél az alábbi nyilvános bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki: 1886. márczius 17-ére: Viza George ellen hatósági közegek elleni erőszakért; Máté Mária ellen lopásért; Moiszinu Achim ellen sulyos testi sértésért; Bogeán George ellen sulyos testi sértésért. A brassói kir. törvénytörésnél 1886. márczius 6-án tartandó nyilvános ülésben előadatik: — Magdó Jánosnak, Jónás István és neje ellen birtokkiigazítás iránti ügye; Czinege Györgynek, id. Laurics Emanuel ellen 622 frt. iránti per; Szilka szül: Strava Aniskának Gavrilla Eska és társai ellen, végrehajtás megszüntetése iránti pere.

Közigazgatás.

Brassói üzleti jelentés.

Márczius 5-ikéről.

— Zikeli Henrik jelentése. —

Buza, legszebb 7 frt, közép 6 frt 20 kr. Rozs, legsz. 3 frt 90, köz. 3 frt 50 kr. Árpa, legsz. 2 frt 50 kr, köz. 2 frt 10 kr. Kukoricza erdélyi 3 frt 30 kr, romániai 3 frt 20 kr; zab legsz. 2 frt 10 kr, köz. 1 frt 80 kr; lenese (szép zöld) legsz. 8 frt, köz. 6 frt 50 kr; bab, legsz. 4 frt 50 kr, közép 4 frt; kendermag, legszebb 5 frt, köz. 4 frt; lenmag 10 frt; szilva 6 frt — hektoliterenként.

Hizlalt sertés e héten körülbelül 200 darab hajtattott fel, nagyobbára középminőségben, melyek 20 kilo sulykedvezményen 28—33 fttal keltek el darabonként. Vágott sertések e héten egyáltalában nem kerültek piacra.

Tenyészsértés felhajtása nálunk igen csekély s igen kívánatos volna, ha különösen háromszéki tenyésztők nemesebb fajták tenyésztésével foglalkoznának, melyek itt mindenkor meglehetősen jó árakkal kelnek el. Egy pár három hónapos tenyészsértés rendszeren 7 fttal fizettetik, — jobb faj még drágábban.

Libák — tömve — páronként 5—7 frt: soványak 4 frt. Pulykakakas darabja 3—4 frt, tyúk 2 frt. Kacsák hiányoztak. Tyúkok páronként 80 krtól—1 frt 50 krig. Tojás 70 drb. egy fttért. Bárány — élve — 3 frt 80—5 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József-Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Szám 878. 1886. polg.

HIRDETMÉNY.

(96) 1—1.

Medgyesi királyi közjegyző Dr. Novák Rezső hivatalos esküjét letétén, közjegyzői irodáját folyó évi február hó 18-án Medgyesen, főter 11. szám alatt megnyitotta s közjegyzői működését megkezdette.

Mi is az 1874-ik évi XXXV. törv.-cikk 15 §-a alapján ezennel közhirrre tétetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1886. évi febr. 22-én tartott üléséből

Nagy Lajos,
elnök.

Bánffy,
jegyző.

Szám 1773./1886. szb.

(94) 1—3.

Szám 478./1886.

(95) 1—3

Pályázati hirdetés.

A bolya-berethalmi járáshoz tartozó Szt.-Ivánfalva nagyközségben a jegyzői állás üresedésbe jöven, annak betöltése végett ezennel pályázat nyitattik.

Ezen állás 400 frt fizetés, természetbeni szabad lakás vagy ennek 50 frt. szálaspénz és 4 öl tűzifa járandósággal van összekötve.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy az 1871. évi XVIII. t.-cz. 74. 75. §§., illetve az 1883. évi I-só t.-cz. 6. §-ában előírt, okmányokkal felszerelt folyamodványait folyó évi április hó 23-án estéli 6 óráig ezen hivatalhoz, annál inkább adják be, mert a később érkezettek tekinteten kívül fognak hagyatni.

Választási határnapul folyó évi április 24-ikének d. e. 10 óráját tűzöm ki Szt.-Ivánfalva községének hivatalos helyiségeiben.

Medgyesen, 1886. márcz. 2-án.

A járás szolgabírója
Lendvay Sándor.

Árverési hirdetmény.

A fogarasi m. kir. ménésbirtok igazgatósága részéről ezennel közhirrre tétetik. miszerint az 1885 évi uradalmi termésből származó 170. q. őszi buza, 1080. q. őszi rozs és 550 q. tavaszi árpa folyó évi márczius hó 19-én d. e. 9 órakor fenti igazgatóság hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlatok útján fog eladatni.

Ajánlattevők tartoznak az általuk megvenni szándékolt gabona árának megfelelő 5%-nyi összeget ajánlataikhoz csatolni és utóbbiakat legkésőbb az árverés napján reggel 8 óráig a nevezett igazgatósághoz beadni, a hol is a gabonának úgy elhelyezése mint minősége iránt bármikor tájékozást nyerhetnek.

Ménésbirtok igazgatóság.

Felfogva lett a múlt hónapban Apáca községben egy idegen, sárga szőrű

kopó kutya,

a mely jelenleg ottan Bosin Antalnál létezik.

(97) 1 1

34--1886. e. k. tanács.

(93) 2--3

Árlejtési hirdetmény.

A fogarasi ev. ref. egyházközség felsőbb helyen nyert jóváhagyás következtében templomát kijavíttatni szándékozik, mely a következő munkasoportokat foglalja magában:

1) Kiszáritási munkálatok, u. m. a templom körüli földleasás, scorpírozás — a templom padolat alatti betonírozás, kapcsolatosan az agyagfeltöltéssel, ezement-vakolat és asphalírozás... összesen 3006 frt 73 kr.

2) Némi átalakítási és újonnan emelendő kőmives, kovács és asztalos stb. munkák helyreállítása, összesen 1754 frt 06 kr.

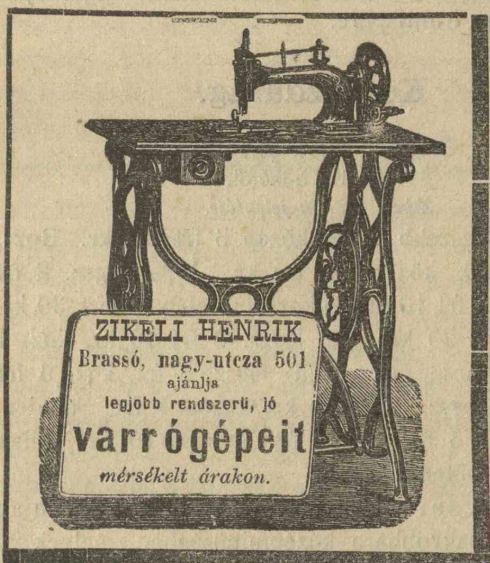
A fent emitett munkálatok foganatosításának biztosítása czéljából az 1886. évi márczius hó 18-ik napjának d. e. 10 órájára az egyháztanács gyűlés termében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik, melyre külön csoportban és együttesen is rendszeres zárt ajánlatok tétethetnek.

A versenyezni óhajtók felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett egyház lelkésze Pánczél Károlyhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett lelkészi hivatalnál naponként megtekinthetők, vagy díjazás mellett lemásolhatók.

Kelt Fogaras, 1886. márczius 1-én.

Az ev. ref. egyháztanács.

Egy segéd,

ki a kézmű (manufaktúr) áru szakban jártas s mindhárom országos nyelvet bírja, — felvétetik

Eisenstein M.-nál,
Brassóban.

(92) 2—3.

Elismerési oklevél.

1873.

Bécsi világkiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát kizárólag jól, rendszeren s gondosan dolgozott butorokban a legolcsóbb árak s biztos kezesség mellett.

Ugyanitt diófa s egyéb tönkök vásároltatnak. (87) 4—20

Alkalmi bevásárlás

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-TERMÉKBEN

Brassó, főter.

A raktári készlet egy részét tartalmazó női divat-ruhakelmék, ugymint: beige, loden, feulec, cachimirok, mosó creton, satinok, flanellek és posztók, ugyszintén esőköpenyek és felsők a közeledő

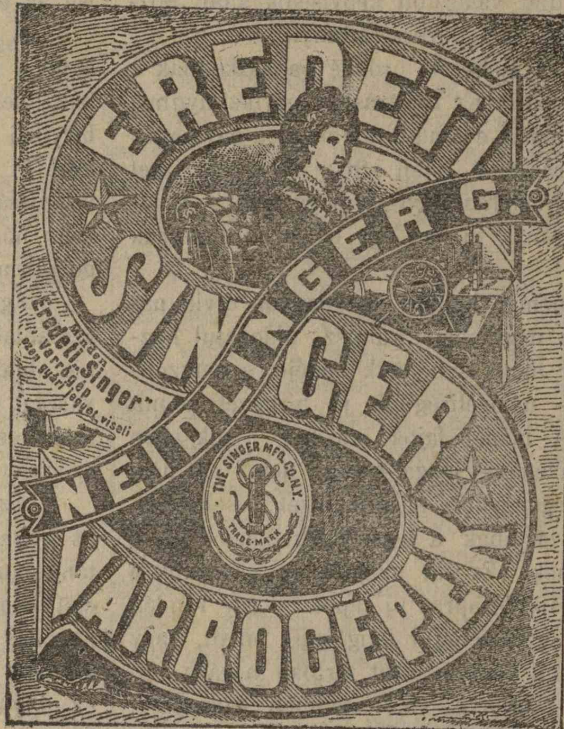
— tavaszi évadra —

bel- és külföldre tett nagy megrendeléseink következtében és helyiségünk kis kerete miatt igen előnyös áron adatnak el.

(79) 6—*

NEIDLINGER G.

Brassó, nagy-utca, 492. szám alatt.

NEIDLINGER G.
Brassó, nagy-utca, 492. szám alatt.

Az eredeti SINGER-féle varrógépek

— a világ legjobbjai, —

és egyszerű s tartós szerkezetük miatt minden más géppel szemben előnyben részesülnek.

Brassóban valódi minőségben kapható egyedül

(20c) 4—

Neidlinger G.

ozég raktárában: Nagy-utca, 492. szám alatt.

Huzás már jövő Hóban!

Kincsem 11 sorsjegy 10 ft

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar loyar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Van szerencsém a mélyen tisztelt jogkereső közönség becses tudomására hozni, hogy

ügyvédi irodámat

Brassóban, belváros, nagy-utca 528. szám alatt megnyitottam.

Kijelentem, hogy előforduló megbízatások esetében, pontos és lelkiismeretes működés leendő feladatom.

Brassó, 1886. márczius 1.

Kiváló tisztelettel

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár